

Fehér Józsefné És Első Férje Esküvője

Ez a kép 1946-ban készült, amikor az első férjemmel, Neuwald Imrével megesküdtünk. Én középen állok fekete kistáskával, mellettem a férjem. A férjem zsidó volt. A háború előtt egyszer már menyasszony voltam. Egy zsidó tanító, Spitzer Simon, tapolcai fiú volt a vőlegényem. Egy rabbinak a fia. Ő ott volt katona Zalaegerszegen, megkérte a kezemet. Anyámék javasolták -- én nem nagyon akartam, de akkor mégis az volt, amit a szülők javasolnak. Mint tanító nem helyezkedhetett el, és akkor feljött ide, Budapestre átképzősnek, esztergályosnak, azt hiszem. Nem nagyon gyakran tudott ő jönni Zalaegerszegre. Akkor anyukám rétest sütött. És egyszer meghívtak oda őhozzájuk, Tapolcára. Ott egy olyan bájos rabbi volt, és a felesége, a Jutka, hát az még bájosabb volt. Hát én kirittentyentve mentem oda. Kesztyű, amit a nagymamám horgolt, kalap csináltatva a legnagyobb szalonban. Nagyon meg voltak velem elégedve, úgy néztem ki, mint egy fővárosi dáma. Amikor vagonírozták [amikor munkaszolgálatra vitték], össze-vissza futott a pályaudvarról, hogy éntőlem elköszönjön. De mire én hazajöttem [a koncentrációs táborból], megnősült. Én írtam még egy levelet, és arra nem kaptam választ. Egyszer csak kapok egy választ, hogy ne írogassak -- ezt a nővére írta --, mert megnősült. Nem győzött várni. Egyszer még találkoztam vele. Az első

férjemmel otthon, Zalaegerszegen ismerkedtem meg, de hogy minek, azt nem tudom, mert jót nem éltem mellette. A bátyja hozott össze bennünket. Azt mondta nekem, hogy őneki van egy öccse; ?magának olyan jó dolga lesz, hogy még hideg vízbe se kell tennie a kezét?, mondta. Imre itt élt Pesten, a bátyja volt zalaegerszegi. De eredetileg Keszthelyről származtak. Imre ószeres volt. Azt hiszem, 1946-ban volt az esküvő. Itt, Budapesten a Nagyfúvaros utcában [zsinagógában]. Azt hiszem, három és fél évig éltünk együtt. Aztán meghalt rákban. Szinte végig beteg volt, én meg ápoltam, ő dolgozni se tudott. Rossz idők voltak.